

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky

Alois Strnad

O čtyřúhelníku dvojstředovém. [I.]

Časopis pro pěstování matematiky a fysiky, Vol. 17 (1888), No. 1, 10--19

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/109162>

Terms of use:

© Union of Czech Mathematicians and Physicists, 1888

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

Nemohou tudíž roviny $\pi_1\mu_1\nu_1, \pi_2\mu_2\nu_2, \pi_3\mu_3\nu_3 \dots$ na pevných obzorech $o_1, o_2, o_3 \dots$ nehybných míst $\mu_1, \mu_2, \mu_3 \dots$ státi kolmo, aniž rovnoběžnými bývají se svislou rovinou $p\mu_0S$, což nejlépe znázorňuje rovina $\pi_n\mu_n\nu_n \equiv p\mu_0\nu_n \equiv pMN_{12}$, jež s pevným obzorem $o_n \equiv o_0$ nehybného místa $\mu_n \equiv \mu_0$ v jedinou rovinu splývá, a na svislé rovině $p\mu_0S$ kolmo stojí.

Je-li $s_1\mu_1 \parallel S\mu_0$ a značí-li $\mu_1\sigma_1$ průsečnici roviny $s_1\mu_1\pi_1$ s pevným obzorem o_1 nehybného místa μ_1 , pak bude také $s_1\mu_1\pi_1 \parallel S\mu_0p, \mu_1\sigma_1 \parallel S\mu_0p$, nikoliv ale $\mu_1\sigma_1 \parallel \mu_0p$, poněvadž jest $\mu_1\pi_1 \parallel \mu_0p$. Jsou tedy přímky $\mu_0p, \mu_1\sigma_1$ mimoběžkami.

(Pokračování.)

O čtyřúhelníku dvojtředovém.

Pro žáky středních škol napsal

A. Strnad,

professor v Hradci Králové.

1. Ze čtyřúhelníků rovinných vyznačují se zvláštními vlastnostmi čtyřúhelník kružnici vepsaný a čtyřúhelník kružnici opsaný (tětivový a tečnový čtyřúhelník); z počátků geometrie známy jsou tyto dvě věty charakterisující jmenované dva druhy čtyřúhelníků:

V čtyřúhelníku tětivovém jsou dva a dva protější úhly výplňkové.

V čtyřúhelníku tečnovém rovná se součet dvou protějších stran součtu druhých dvou stran.

Taktéž jest známo, že tyto věty obsahují v sobě podmínky právě dostatečné, dle kterých čtyřúhelník kružnici vepsaný neb opsaný poznáváme; jest však při tom zapotřebí přestatí na čtyřúhelnících s úhly vesměs dutými, kteréž omezení v řádcích následujících vždy budeme předpokládati.

Zcela zvláštní druh čtyřúhelníků, zasluhující podrobnějšího vyšetření, vznikne spojením obou druhů jmenovaných; jest to čtyřúhelník, jemuž lze kružnici opsati i vepsati.

Strany jeho jsou tětivami jedné kružnice a tečnami druhé. Že čtyřúhelník takový vůbec může existovati, jest patrné; jestiž čtverec nejjednodušším toho příkladem. Také lichoběžník rovno-ramenný o kružnici opsaný jest zároveň čtyřúhelníkem vepsaným.

Rovněž jest čtyřúhelníkem toho druhu souměrný deltoid, skládající se ze dvou shodných pravouhlých trojúhelníků o společné přeponě.

Jmenujme čtyřúhelník, jemuž může býti jedna kružnice opsána a druhá vepsána, *čtyřúhelníkem dvojtředovým* (bicentrickým).

Ve spisech slavného geometra *Steinera* *), sebraných a vydaných akademií berlínskou, na několika místech setkáváme se s čtyřúhelníkem dvojtředovým; tak nalzáme v I. svazku na str. 127. tuto úlohu: „Lze-li danému n -úhelníku kružnici vepsati i opsati, má se nalézt rovnice mezi poloměry R, r těchto kružnic a vzdáleností a jich středů.“

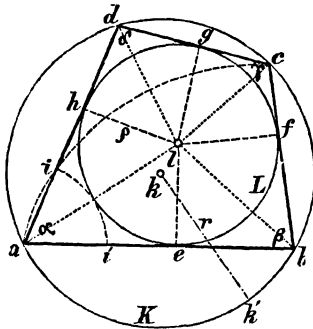
Poukázav k tomu, že pro trojúhelník odvodil již *Euler* rovnici $a^2 = R^2 - 2rR$, podává *Steiner* dále (str. 159) řešení pro $n = 4, 5, 6, 8$.

O čtyřúhelníku dvojtředovém nalzáme také kratší neb obšírnější zmínky v některých sbírkách úloh geometrických a v různých časopisech. Tak zejména sbírka „Trigonometrische Aufgaben“, kterou vydali r. 1874 *Lieber* a *Lühmann*, obsahuje 203 úlohy „über das Sehnen tangentialviereck“. V časopise Hoffmannově „Zeitschrift für mathematischen und naturwissenschaftlichen Unterricht“ podali *Schlömilch* (1877, 1878) a *Consentius* (1879, 1880) některé úlohy o čtyřúhelníku dvojtředovém; obšírnější pak, ač nedosti kritický článek o něm uveřejnil *Schumacher* v Grunert-Hoppeově časopise „Archiv für Mathematik und Physik“ (1885, p. 383—406).

V pojednání tomto, které jsme k užítku mladších čtenářů našeho „Časopisu“ napsali, snažili jsme se hlavní výsledky jmenovaných prací o čtyřúhelníku dvojtředovém v jednotný celek sestaviti, a je způsobem pokud lze jednoduchým vyvoditi. Podařilo se nám dodělati se též některých vlastností zajímavých, které nám odjinud známy nebyly.

2. Předpokládejme *čtyřúhelník dvojtředový* $abcd$ (obr. 1.), kterýž jest vepsán kružnici K středu k a poloměru r , opsán pak kružnici L středu l a poloměru ρ ; úhly $\alpha, \beta, \gamma, \delta$ čtyřúhelníka toho buďtež vesměs duty.

*) *Jacob Steiner's Gesammelte Werke, I. und II. Band.*

Obr. 1.

Potom jest

$$(1) \quad ab + cd = ad + bc,$$

$$(2) \quad \alpha + \gamma = \beta + \delta = 2R.$$

Dotýkají-li se strany čtyřúhelníka $abcd$ kružnice L v bodech e, f, g, h , jest patrné

(3) $\sphericalangle flg = \alpha$, $\sphericalangle glh = \beta$, $\sphericalangle hle = \gamma$, $\sphericalangle elf = \delta$,
a poněvadž jest

$$ae = ah, \quad be = bf, \quad cf = cg, \quad dg = dh,$$

poznáváme, že jsou podobnými čtyřúhelníky

$$aelh \sim lfcg, \quad belf \sim lgdh.$$

Každý z těchto čtyř čtyřúhelníků, skládaje se ze dvou shodných trojúhelníků pravoúhlých, jest souměrný čtyřúhelník dvojstředový; lze tedy úhrnem říci:

Kolmice spuštěné k stranám čtyřúhelníka dvojstředového se středem kružnice vepsané dělí jej ve 4 čtyřúhelníky dvojstředové souměrné, z nichž dva a dva protější jsou si podobny.

Z podobnosti vyložené vyplývají též vztahy

$$(4) \quad ae \cdot cg = ah \cdot cf = be \cdot dg = bf \cdot dh = \rho^{2*})$$

a z těchto úměry

$$(5) \quad ae : be = dg : cg = ad : bc, \quad ah : dh = bf : cf = ab : cd,$$

keré lze prosloviti větami:

Protější strany čtyřúhelníka dvojstředového děleny jsou body dotýčnými kružnice vepsané dle téhož poměru. Bod dotýčný dělí každou stranu v poměru obou stran přilehlých.

*) Steiner, Ges. Werke, II. Bd., p. 674.

Středy k_1, k_2, k_3, k_4 kružnic opsaných o čtyřúhelníky $aelh, bfle, cglf, dhlg$ půlí délky la, lb, lc, ld a jsou tudíž vrcholy čtyřúhelníka, kterýž jest danému čtyřúhelníku dvojtředovému podoben a podobně položen. Jmenujme středy kružnic vepsaných těmto čtyřúhelníkům po řadě l_1, l_2, l_3, l_4 ; potom jest z důvodů velmi blízkých

$$ll_1 : le = cl_3 : cf = ll_3 : lf,$$

a jelikož $le = lf$, jest též $ll_1 = ll_3$, a dle obdoby také $ll_2 = ll_4$. Totéž stvrzuje tento jednoduchý výpočet:

$$(6) \quad ll_1 = \rho \frac{\sin 45^\circ}{\sin\left(45^\circ + \frac{\alpha}{2}\right)} = \frac{\rho}{\sin\frac{\alpha}{2} + \cos\frac{\alpha}{2}},$$

$$ll_2 = \frac{\rho}{\sin\frac{\beta}{2} + \cos\frac{\beta}{2}}, \quad ll_3 = \frac{\rho}{\sin\frac{\gamma}{2} + \cos\frac{\gamma}{2}},$$

$$ll_4 = \frac{\rho}{\sin\frac{\delta}{2} + \cos\frac{\delta}{2}};$$

vzhledem ku rovnicím (2) jest

$$\sin\frac{\alpha}{2} = \cos\frac{\gamma}{2}, \quad \sin\frac{\beta}{2} = \cos\frac{\delta}{2},$$

$$\sin\frac{\gamma}{2} = \cos\frac{\alpha}{2}, \quad \sin\frac{\delta}{2} = \cos\frac{\beta}{2},$$

a tedy

$$ll_1 = ll_3, \quad ll_2 = ll_4.$$

3. Čtyřúhelník vůbec určen jest pěti podmínkami; při čtyřúhelníku dvojtředovém jsou dvě podmínky (1), (2) napřed dány, z nichž jedna týče se stran, druhá úhlů jeho.

Čtyřúhelník dvojtředový určen jest třemi podmínkami. Lze tedy ku př. sestrojiti čtyřúhelník dvojtředový, dán-li poloměr vepsané kružnice a dva sousední úhly, dána-li strana a dva sousední úhly a pod. Úlohy tyto čtenář zajisté bez obtíží řešiti dovede; my pak tuto naznačíme řešení úlohy:

Sestrojiti čtyřúhelník dvojtředový, dáný-li tři vrcholy jeho.

Buďtež dány vrcholy a, b, c a hledán vrchol d ; ab, bc mají býti stranami, ac úhlopříčnou žádaného čtyřúhelníka. Opíšeme-li trojúhelníku abc kružnici K , bude tato obsahovati též vrchol čtvrtý d ; k jeho ustanovení by tedy dostačila známost

ještě jednoho místa měřického d obsahujícího. Uvážíme-li, že dle rovnice (1) jest $ab - bc = ad - cd$, poznáváme, že d jest bodem hyperboly určené ohnisky a, c a bodem b .

Tuto hyperbolu mohli bychom sestrojiti, a průsečík větve bod b obsahující s kružnicí K byl by žádaný vrchol d . Hledme však sestrojení hyperboly nějakým způsobem obejítí. Předpokládáme-li (obr. 1.) $ab > bc$, bude též $ad > cd$, a vytkneme-li v straně ad bod i tak, že jest $di = dc$, bude $ai = ab - bc$ a mimo to $\sphericalangle aic = 2R - \frac{\beta}{2}$.

Z rozboru tohoto plyne následující sestrojení. Učíme $bi = bc$ a opišme z bodu a poloměrem ai uvnitř kružnice K oblouk kruhový. Středem k spusťme kolmici k úhlopříčně ac , a stanovme průsečík k' této kolmice s obloukem abc ; oblouk z bodu k' poloměrem ak' opsaný protíná oblouk dříve sestrojený v bodě i . Znajíce pak bod tento, najdeme na kružnici K a prodloužené přímce ai vrchol d .

Sestrojení toto, které podal *Schlömilch*, jest sice jednoduché ale poněkud nepřímé a často nedostí přesné. Tato nedokonalost objevuje se vždy, když rozdíl $ab - bc$ jest malý; pak jsou body a, i tak blízky, že spojnicí jich nelze dosti přesně rýsovat. Této vady prost jest způsob, který nyní vyložíme.

4. Vepsán-li do kružnice K libovolný čtyřúhelník $abcd$ (obr. 2.), stanoví přímky půlicí protější úhly a, c bod l ; hledejme geometrické místo bodu tohoto, předpokládajíce vrcholy a, b, c stálé, d pak proměnný.

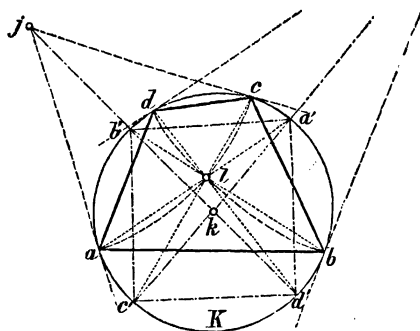
Značíme-li úhly čtyřúhelníka písmenami $\alpha, \beta, \gamma, \delta$, kládouce $\sphericalangle alc = \omega$, obdržíme

$$\omega = 4R - \left(\frac{a}{2} + \frac{\beta}{2} + \delta \right) = 4R - (R + 2R - \beta) = R + \beta.$$

Odtud poznáváme, že za daných podmínek jest úhel ω stálým, a tudíž měřickým místem bodu l kružnice jdoucí body a, c . Středem jejím jest průsečík j tečen v bodech a, c ke kružnici K sestrojených; jestiž

$$\sphericalangle ajc = 2R - \alpha c = 2R - 2\beta = 2(2R - \omega).$$

Jde-li tedy o čtyřúhelník dvojtředový, známe dvě měřická místa, jimž střed l náležeti musí; jedním jest kružnice J právě vyšetřená a druhým přímka půlicí úhel abc . Sestro-

Obr. 2.

jení lze pak následovně upravit: Vyhledejme nejprve bod j a vyznáme mezi a, c oblouk kružnice J ; ustanovme pak body b', d' , ve kterých spojnice jk kružnici K protíná, a kteréž půlí oblouky adc, abc . Přímka bb' půlí úhel abc , a průsečík její s J jest hledaný střed l . Tento znajíce, snadně též žádaný vrchol d vyhledáme; jelikož totiž přímka úhel adc půlíci bodem l procházeti a oblouk abc půlíti musí, určuje spojnice $d'l$ v kružnici K vrchol hledaný d .

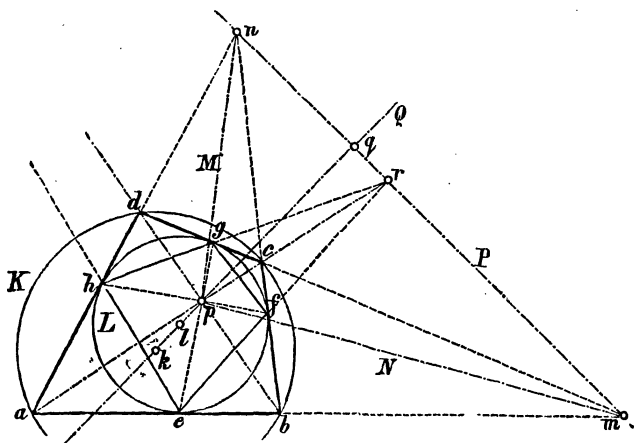
Budiž připomenuto, že úloha: „sestrojiti čtyřúhelník dvojstředový, dány-li tři vrcholy jeho“ má vlastně tři řešení dle toho, která ze tří spojnic bodů daných má býti úhlopříčnou. Obdrželi bychom tedy tři čtyřúhelníky dvojstředové vepsané téže kružnici K , a nebylo by nezajímavo vyšetřiti vzájemnost těchto tří čtyřúhelníků.*) Tím bychom se však od vlastní své úlohy příliš odchýlili a protož povšimneme sobě raději některých vztahů, které při sestrojení právě vyloženém se vyskytují.

Shledali jsme, že střed l kružnice vepsané čtyřúhelníku dvojstředovému leží na kružnici J , která prochází dvěma protějšími vrcholy a, c a majíc střed v průsečíku tečen stanovených ke kružnici K v bodech a, c tuto kružnici kolmo protíná. Dle obdoby vyznačuje se touž vlastností kružnice J' určená body b, d, l ; protož: *Kružnice jdoucí dvěma a dvěma protějšími vrcholy čtyřúhelníka dvojstředového kolmo ke kružnici opsané protínají se v středu kružnice vepsané.*

*) Viz Hoffmann, Zeitschrift, IX. Jahrg. p. 126.

Při sestrojení poznali jsme dále, že přímky bl , dl stanoví body b' , d' , které jsou krajními body průměru v kružnici K . Tolikéž lze říci o bodech a' , c' obsažených na přímkách al , cl ; proto jest čtyřúhelník $a'b'c'd'$ rovnoběžníkem pravoúhlým a středem jeho bod k . O rovnoběžníku tom ještě později promluvíme, zatím pouze vyslovme větu z předešlého plynoucí: *Přímky spojující vrcholy čtyřúhelníka dvojtředového se středem kružnice vepsané protínají kružnici opsanou v bodech, které jsou vrcholy pravoúhlého rovnoběžníka.*

5. Body e , f , g , h , ve kterých kružnice vepsaná L dotýká se stran čtyřúhelníka dvojtředového (obr. 3.), jsou vrcholy nového čtyřúhelníka, o kterém v úvahách těchto často mluviti budeme. Jmenujme jej krátce *čtyřúhelníkem dotyčným* a vyšetřme některé jeho vlastnosti.

Obr. 3.

Úhlopříčny ac , bd čtyřúhelníka dvojtředového protínají se v bodě p ; tento spojme s body e , g , dvěma to protějšími vrcholy čtyřúhelníka dotyčného.

Dle dřívějšího jest

$$ae : be = dg : cg,$$

tedy také

$$ae : ab = dg : cd.$$

Ježto však za příčinou podobnosti trojúhelníků $\triangle abp \sim \triangle cdp$ jest

$ab : ap = cd : dp$,
 plyne znásobením posledních dvou úměr
 $ae : ap = dg : dp$.

Hledíce k této úměře a k rovnosti úhlů $\sphericalangle eap = gap$, poznáváme, že jest $\triangle aep \sim dgp$; proto jest také

$$(7) \quad \sphericalangle aep = dgp, \quad \sphericalangle ape = dpq.$$

Uvažme však, že přímka eg spojující dotyčné body dvou tečen kružnice L svírá s tečnami těmito stejnými úhly $\sphericalangle aeg = dge$, a odečteme od rovnice této rovnici předcházející: tím najdeme:

$$\sphericalangle egp = gep.$$

Následkem rovnosti těchto úhlů měl by trojúhelník egp býti rovnoramenným o ramenech ep , gp ; délky tyto však nejsou obecně stejnými, neboť jest

$$ep : gp = ae : dg$$

a tedy také dle (5) $ep : gp = ab : cd$.

Neshodě této nelze jinak uniknouti nežli tím, že klademe oba úhly egp i gep rovnými nulle, t. j. body e , g , p leží v jedné přímce; z obdobných důvodů též body f , h , p jsou body jedné přímky. Jsme tudíž oprávněni vysloviti větu:

Úhlopříčny čtyřúhelníka dvojestředového i příslušného k němu čtyřúhelníka dotyčného protínají se v téměř bodě jediném.

Připomínáme, že věta tuto dokázaná neznačí vlastnost náležející výhradně čtyřúhelníku dvojestředovému; jest totiž v geometrii polohy známa věta obecnější: Úhlopříčny čtyřúhelníka kuželosečky opsaného a spojnice protějších bodů dotyčných protínají se v jediném bodě.

Dle rovnice (7) jest $\sphericalangle ape = dpq$, jest však též $\sphericalangle dpq = bpe$ a proto $\sphericalangle ape = bpe$, t. j. přímka eg půlí úhel apb i vrcholový k němu úhel cpd ; rovněž tak přímka fh půlí úhly apd , bpc . Odtud poznáváme:

Úhlopříčny čtyřúhelníka dotyčného půlí úhly úhlopříčen v čtyřúhelníku dvojestředovém a stojí tudíž na sobě kolmo.

Kolmost tuto úhlopříčen $eg \perp fh$ lze též přímo odůvodniti. Dle známé vlastnosti úhlů obvodových a dle rovnice (3) jest

$$(8) \quad \begin{aligned} \sphericalangle feg = fhg = \frac{\alpha}{2}, \quad \sphericalangle geh = gfh = \frac{\beta}{2}, \\ \sphericalangle efh = egh = \frac{\gamma}{2}, \quad \sphericalangle egf = ehf = \frac{\delta}{2}, \end{aligned}$$

pročež

$$\sphericalangle epf = feg + efh = R.$$

Z předešlého též patrnó, že úhlopříčný obou čtyřúhelníků, dvojtředového i dotýčného, tvoří harmonickou čtveřinu paprskovou.

6. Větu posléze dokázanou lze též obrátiti a říci: *Sestrojíme-li v krajních bodech dvou kolmých tětiv tečny ke kružnici, omezují tyto čtyřúhelník dvojtředový, jehož úhlopříčný protínají se v průsečíku tětiv.*

Učiníme-li totiž (obr. 3.) v kruhu L kolmice $eg \perp fh$ a sestrojíme-li v bodech e, f, g, h tečny omezující čtyřúhelník $abcd$, zbývá o tomto dokázati toliko, že dva jeho protější úhly jsou výplňkovými. Jest však

$$\sphericalangle feg = \frac{\alpha}{2}, \quad \sphericalangle efh = \frac{\gamma}{2}$$

a poněvadž dle sestrojění jest v trojúhelníku efm při m úhel pravý, jest součet ostatních dvou úhlů

$$\sphericalangle feg + efh = R;$$

z toho plyne $\alpha + \gamma = 2R$, což bylo dokázati. Větou právě vyvozenou nabyli jsme velmi jednoduchého prostředku k sestrojění čtyřúhelníka dvojtředového.

Přihledněme ještě k čtyřúhelníku dotýčnému $efgh$; tento vepsán jest kružnici L ; i mohla by se namítnouti otázka, nelze-li mu též kružnici vepsati a není-li tedy čtyřúhelníkem dvojtředovým. Chtějíce o tom rozhodnouti, ustanovme délky stran jeho; patrně jest

$$(9) \quad \begin{aligned} fg &= 2\rho \sin \frac{\alpha}{2}, & eh &= 2\rho \cos \frac{\alpha}{2}, \\ gh &= 2\rho \sin \frac{\beta}{2}, & ef &= 2\rho \cos \frac{\beta}{2}. \end{aligned}$$

Měl-li by čtyřúhelník $efgh$ býti kružnici opsán, muselo by býti $fg + eh = gh + ef$ čili

$$(10) \quad \sin \frac{\alpha}{2} + \cos \frac{\alpha}{2} = \sin \frac{\beta}{2} + \cos \frac{\beta}{2};$$

rovnice tato zdvojnásobením přejde ve $\sin \alpha = \sin \beta$, z čehož buď $\alpha = \beta$ aneb $\alpha + \beta = 2R$ vyplývá.

Podmínky tyto mohou býti splněny jen tehdy, když jest původní čtyřúhelník $abcd$ lichoběžníkem a to rovnoramenným.

Lichoběžník různoramenný nelze kružnici vepsati. Neprávem tudíž přisuzuje *Schumacher* v článku již citovaném (str. 394.) tutéž vlastnost dvojstředovému deltoidu. Přicházíme takto k výsledku:

Čtyřúhelník dotýčný příslušný dvojstředovému lichoběžníku jest též čtyřúhelníkem dvojstředovým.

Lze-li rovnoramennému lichoběžníku vepsati kružnici, lze to též učiniti čtyřúhelníku stanovenému body dotýčnými.

Čtyřúhelník kružnici vepsaný, ve kterém součiny protějších stran jsou si rovny, slove čtyřúhelníkem harmonickým.*) Takovým jest za podmínkou (10) čtyřúhelník $efgh$; neboť jest dle rovnic (9)

$$ef \cdot gh = 2\rho^2 \sin \beta, \quad eh \cdot fg = 2\rho^2 \sin \alpha$$

a při
jest

$$\alpha = \beta \quad \text{nebo} \quad \alpha + \beta = 2R$$

$$ef \cdot gh = eh \cdot fg.$$

Dotýčný čtyřúhelník dvojstředového lichoběžníka jest čtyřúhelníkem harmonickým.

Dokážeme ještě jinou zajímavou vlastnost dvojstředového lichoběžníka. V odstavci 2. jsme poznali, že kolmice spuštěné k stranám čtyřúhelníka dvojstředového $abcd$ se středu l kružnice vepsané dělí jej ve čtyři dvojstředové čtyřúhelníky; vepíšeme-li do těchto čtyřúhelníků kružnice středů l_1, l_2, l_3, l_4 , jest vždy $ll_1 = ll_3, ll_2 = ll_4$. Aby bylo $ll_1 = ll_2 = ll_3 = ll_4$, k tomu jest dle rovnic (6) nutnou ale také dostatečnou podmínka (10), vyjadřující, že $abcd$ jest lichoběžník. Z toho následuje:

Kolmice spuštěné k stranám dvojstředového lichoběžníka se středu kružnice vepsané L dělí jej ve čtyři dvojstředové čtyřúhelníky tak, že středy kružnic vepsaných těmito čtyřúhelníkům leží na kružnici soustředné s L .

(Dokončení.)

*) *Mathesis* tome V., p. 202.